

HANNA-MEUI

Was 't gister of vuur veertig jaor,
daor by dat oale boerderiejken?
Nen viesterigen moargen-newwel
lea zik daal op 't laand,
Dow zat's gehoekerd op 'n dreepoot,
ik stun an de kaant
En 'k heuren de melk in 'n emmer strullen...
't Is wal good met Miejken,

'Et beest gef duftig melk, wat dat betreft
he'w rechtervoort gin klagen...',
Zea's by dy zölm, en doow's et leug has trokken
gaf 's et met de haand
Nen kliesterd op 'n aers. Dan sökkeln wy
duur 't weidelaand:
Mien Hanna-meui vuur-op, en ik d'r achter-an,
as paerd en wagen.

Zo leup ik dy maer nao,
van 't iemenschoer nao 't aole schöpken,
Van Messlers- Jannäöken naor et Assinks-volk,
waor nów et slachthoes steet... –
Nao 'n dikke veertig jaor haal', my
dat ammaol zó nog vuur den geest –
En – of's mien mooder waj's –
lea's diene haand vaak op mien köpken

En zea's 'n vreandlijk weurdken,
wa'k dóow mangs nich kon begriepen...
Was 't gister? Of vuur veertig jaor?
Och, dat laot hèn! Wat in et härt
Wodt schrewwen by 'n keend, geleuf maer
dat et dat nich weer verget!
Al hef 't dan zin vóórt nich verstaon,
nao jaoren zal den zin wal riepen!